

[Socialministeren.]

tigede Arbejdsvægringer fra Arbejdernes Side.

I Overensstemmelse med mine Bemærkninger til dette Lovforslag kan jeg ikke anbefale dets Gennemførelse, men skal henstille til de ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Der er dernæst af de ærede Forslagsstillere stillet Forslag til en helt ny Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsydelse. Man har i dette Tilfælde altsaa ikke nøjedes med at stille Forslag til Ændringer, men har forelagt Forslag til en helt ny Lov.

Dette Forslag afviger paa væsentlige Punkter fra den bestaaende Lov. For det første afskaffer man i Amtsnævnene Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanten, som ved Forlængelsen af Loven i Fjor blev indført. Dernæst foreslaar man ændrede Refusionsregler, idet man vil have, at alt det, der anvendes inden for det Beløb, som i Henhold til § 297 i Forsorgsloven skulde kunne ydes i Hjælp til hver enkelt Deltager i Arbejdet, skal kunne anmeldes til Refusion. Endvidere indfører man nye Regler med Hensyn til den Indtægt, der skal kunne bydes de enkelte Arbejdere, og fastslaar her som Minimumsindtægt for de paagældende Arbejdere § 297-Hjælpen plus 33¹/₃ pCt.s Tillæg dertil. Man tilføjer dog en Henviisning til, at det ogsaa skal være i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 3.

Nu er jeg for mit Vedkommende i højeste Grad i Tvivl om, at de to Principper overhovedet kan forenes. I Henhold til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, har en Arbejder Ret til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, hvis de Vilkaar, der bydes ham, er ringere end de almindelige Vilkaar, der bydes — hvis der findes Priskurant, saa for overenskomstmæssigt Arbejde, og hvis der ikke findes Priskurant, saa den paa Egnen sædvanemæssigt gældende Løn. Men det maa jo ikke glemmes, at her i denne Forbindelse taler Arbejdsløshedsloven i og for sig om normalt arbejdende Arbejdere, der altsaa arbejder 48 Timer, og da selve Bestemmelserne i det forelagte Lovforslag jo gaar ud paa at give Kommunalbestyrelserne Frihed til fra det Punkt af Indtægten, der ligger 33¹/₃ pCt. over Kommunehjælpens Størrelse efter § 297, saa i øvrigt selv nogenlunde at kunne bestemme, hvor mange Timer eller hvor faa Timer de paagældende Arbejdere skal arbejde, saa tror jeg ikke, man vil være i Stand til at arbejde med disse to Bestemmelser ved

Siden af hinanden, fordi man ikke uden videre kan fratage den arbejdsløse Arbejder, der i øvrigt bl. a. er forsikret, Adgangen til at vægre sig ved at overtage et Arbejde — navnlig her, hvor man henviser til Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2 —, hvis man byder ham saadanne Vilkaar, at hans Indtjeningsmuligheder ligger saa langt nede ved Eksistensminimet, som der her er Tale om.

Der er jo imidlertid ikke fra Regeringens Side endnu fremsat noget Forslag om Forlængelse af Loven om mellemkommunal Refusion, der er heller ikke taget nogen Bestemmelse om, hvorvidt den skal forlænges eller ikke forlænges. Vi har jo, siden den i Fjor blev forlænget, faaet Loven om langvarigt og unge arbejdsløse, og vi har faaet de ændrede Regler om Nødhjælpsarbejder, der gør, at denne Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven i langt højere Grad end tidligere udnyttes. Derfor kan det være et Spørgsmaal, om det vil være rimeligt i Længden at opretholde saa forskelligartede Former for Arbejders Igangsættelse. Hvorvidt der vil blive foreslaaet en Forlængelse eller ej af den gældende Lov, skal jeg altsaa ikke sige noget afgørende om i Øjeblikket, men da jeg gaar ud fra, at Forslagsstillerne selv ønsker deres Forslag behandlet i et Udvalg og dette Udvalg formentlig ikke bliver færdigt med sine Overvejelser lige med det samme, saa er der jo Tid til at prøve Mulighederne for at naa til Enighed om en Lovgivning, hvis man fra Regeringens Side maatte ønske Loven forlænget.

Jeg anerkender i alt Fald, at der i Venstræs Forslag ligger den Realitet, at man der fastsætter en Minimumsgrænse. Vi har jo set enkelte Tilfælde ude omkring, hvor Sogneraadene overhovedet ikke synes at have kendt til, at der fandtes noget som helst Minimum, end ikke det, der er fastsat ved § 297 i Forsorgsloven.

Endelig har de ærede Forslagsstillere stillet Forslag om ændrede Regler for Statskassens Refusion til Kommunerne af visse Udgifter. Det Forslag falder jo nøje sammen med de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte i Folketinget den 13. Oktober 1937 under første Behandling af Forslag til Finanslov for 1938—39 — det findes i Folketingets Forhandlinger Sp. 55. Finansministeren svarede i Anledning af disse Udtalelser her i Tinget den 10. November 1937 — hans Svar findes i Folketingets Forhandlinger Sp. 880—81 — at han ikke ansaa det for muligt paa dette Omraade at komme tidligere frem, da Refusionsbeløbene optages paa Finansloven for